

КОНЦЕРТ ЦРНОГОРСКОГ СИМФОНИЈСКОГ ОРКЕСТРА У ПОДГОРИЦИ

Музичко писмо

Ивана Миладиновић

Наступом у оквиру редовне концертне сезоне Црногорског симфонијског оркестра, публици у Херцег Новом и Подгорици (26-27. фебруар) први пут се представио виолончелиста Кристофор Мирошников, умјетник изузетне репутације и извођачког сензибилитета. У несумњиве квалитете овог умјетника млађе генерације, кога је 2004. године Европска концертна организација прогласила *звјездом у успону*, увјерили смо се слушајући *Концерт у а-молу, опус 129* Роберта Шумана. Као прву тачку програма и својеврстан увод у звучни свијет овог Шумановог позног остварења, чланови Црногорског симфонијског оркестра, под управом Алексеја Шатског, извели су једно од композиторових раних оркестарских остварења, *Увертуру, скерцо и финале опус 52*, док је други дио концертне вечери био посвећен популарној Моцартовој *Симфонији у i-молу бр. 40 КВ 550*. Будући да је програм био састављен од познатих дјела која чине темељ концертног репертоара, извођачи су пред собом имали изузетно тежак задатак да класичне партитуре оживе и осветле једним новим тумачењем, односно, да пронађу нешто *ново* и *различито* у ономе што се може чинити истим.

Као најснажнији утисак издвајамо гостовање сјајног виолончелисте Мирошникова, умјетника руског поријекла који тренутно живи у Атини, а своју солистичку каријеру успјешно гради наступајући у музичким центрима широм свијета (Русији, Њемачкој, Француској, Италији, Јапану, Енглеској, Сједињеним Државама). Попут водећих виолончелиста данашњице, Мирошников његује изузетно богат репертоар. Свјетску афирмацију стиче како интерпретацијама класичних остварења, тако и дјела савремене продукције, премијерно представљајући, између осталог, и дјела грчких, румун-

ских и молдавских композитора. О несумњивом квалитету овог умјетника свједочи и чињеница да је једна од водећих савремених композиторки, Лера Ауербах, управо њему посветила своју *Сонатну за виолончело оп. 72* из 2003. године. Осим тога, Мирошников успјешно сарађује са истакнутим диригентима, попут Маринера, Федосејева, Ашкеназија или Зубина Мехте, који је једном приликом истакао његову *енормну музикалност и техничко вла-*

сјајан извођачки потенцијал, већ и изузетан тон свог инструмента, израђен у радионици чувеног италијанског градитеља Гвадањинија из 18. вијека. Надахнутом интерпретацијом, коју одликује завидна техничка спрема и владање стилским *финесама*, солиста је успио да истакне и оне тамније, пуније тонске боје концерта које свједоче о Шумановој позицији својеврсне споне између раних романтичара, са једне стране,

КРИСТОФ МИРОШНИКОВ

дање *инструментом*. Управо ове квалитете Мирошников је у пуном сјају исказао и у тумачењу Шумановог концерта на сцени Црногорског народног позоришта.

Изводећи веома захтјевну солистичку дионицу, Мирошников је показао не само

те Малера и Штрауса, са друге. Ово остварење, једно од најбољих примјера концертанте литературе за виолончело из 19. вијека, сматра се првим *модерним* концертном у коме Шуман успоставља нови стил извођења, захтијевајући, између осталог, и нову

ЦРНОГОРСКИ СИМФОНИЈСКИ ОРКЕСТАР

Док је Кристофор Мирошников у сваком тренутку успијевао да пласира искрено и лично тумачење Шумановог концерта, чланови Црногорског симфонијског оркестра пажљиво су ослушкивали и одговарали на сујесније диригентна. Шатски је, при томе, врло промишљено прислушао креирању оркестарског звука

технику свирања гудалом (са мање снаге), којом се постиже мекши тон и дозирани вибратор. Ове Шуманове захтјеве имплициране партитуром, Мирошников је остварио савршеном контролом гудала, постижући суптилне (микро) динамичке промјене унутар фраза, што је до пуног изражаја дошло у извођењу познате теме другог става, потцртане пициклатима гудача. Топлим и распјеваним звуком, деликатним вајањем фразе, овај умјетник је сјајно подвукао Шуманов лиризам, који је исијавао чак и из драматичнијих епизода ове познате партитуре. Остварујући изузетно префињену интерпретацију Мирошников је демонстрирао да врхунско владање инструментом никако не подразумева само вир-

туозност, већ и истраживање интерпретативних могућности инструмента, које је могуће спровести чак и приликом извођења дјела канонског репертоара.

Док је Мирошников у сваком тренутку успијевао да пласира искрено и лично тумачење Шумановог концерта, чланови Црногорског симфонијског оркестра пажљиво су ослушкивали и одговарали на сугестије диригента. Шатски је, при томе, врло промишљено приступио креирању оркестарског звука концерта, те су црногорски симфоничари учествовали као права *вогришка* из сјенке, дискретно, али ипак врло ангажовано, доприносећи остварењу цјеловитог звучног утиска. И у самосталним наступима оркестар је звучао

мотивисано, исказујући посебну одговорност и жељу да пружи све од себе. Извођењу Шумановог мањег познатог дјела, *Увертуре, скерца и финала* приступио је врло озбиљно, вјешто истичући све квалитете Шумановог музичког писма. Вођен одмјереним и рафинираним диригентским гестом Шатског, Црногорски симфонијски оркестар је на одговарајући начин предочио Моцартову *Симфонију у i-молу*. Откривајући актуелне црте свог умјетничког лика, ефектним извођењем је истакао класичарске црте дјела, али и наговјештаје романтичарске експресивности.

Тумачењем умјетнички репрезентативног, а технички врло захтјевног репертоара, Црногорски симфонијски оркестар се и овом приликом представио као ансамбл који непрестано напредује и развија свој умјетнички израз. Такође, остварујући сарадњу са виолончелистом Кристофором Мирошниковим, од кога треба очекивати још већа достигнућа, овај ансамбл је својој публици пружио изузетну прилику и *привилегију* да испрати један од тренутака у изградњи интерпретативног идентитета овог врсног умјетника. Стога, увјерени смо да ће овај концерт остати упамћен као један од најбољих у сезони.